

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE.

Egész évre 10 frt — kr.
Félévre 5
Negyedévre 2 50
Egy órára 1
Egyes szám ára 4 kr.

Felelős szerkesztő: **BENEDEK JÁNOS.**
Kiadók: **HOFFMANN és KRONOVITZ.**

Hirdetési díj:
Hat hasábos petit sorért 5 kr. Nagyobb terjedelmű többesr
hirdetések alkuzarint jutányos áron vevetnek fel. Bolygdij más
den külön beigtatásért 80 kr.

A debreczeni rendőrség.

Debreczen, július 5.

A „Debreczeni Ellenőr“ a kormány hivatalos szócsöve a mult héten két egymásutáni számában is erős támadást intézett a debreczeni rendőrség ellen, mint a mely a város közbiztonsága, a lakosok békéje és nyugalmanak megvédsére teljesen tehetetlen.

Nem akarunk polemizálni t. laptársunkkal, viszont a rendőrség közvetlen fejét Boczkó Sámuel r. főkapitányt sem akarjuk a vádak ellen megvédelmezni, mert ő arra nem szorult, csupán a közérdek szempontjából, mely mindig első előttünk, szólunk ehhez az igen fontos kérdéshez.

Debreczen rendőrsége nem felel meg azoknak a követelményeknek, mondja a D. E. melyet e folyton fejlődő város lakossága megkövetelne.

Ez tökéletesen igaz, és mi is aláírjuk. Igen, de mikor ezt tesszük, kereszük az okokat, — a melyek ezt előidéztek.

Csináljunk először is egy kis statisztikát.

Debreczenben van 100 gyalog, 24 lovas rendőr. A gyalog rendőrök közül kézbesítői szolgálatot tesz naponként legalább 20. Ez a 20 tehát már ki van szakítva a közbiztonsági szolgálatot tevők közül, Tíz rendőr állandóan tolonczokat kísér ide-oda, 10 rendkívüli szol-

gálatot teljesít (nagyerdő, vasú.) Egy rész készenlétben van, a másik rész pedig pihen. Szolgálatot teljesít tehát 24—26. Ez a szám pedig Debreczen város területének becirkálása-ára, a közbiztonság megőrzésére igkevésbbé sem elegendő.

Ime, tehát végeredményül mi is a Debreczeni Ellenőr álláspontjára helyezkedünk, de a mire ő csak elburkolva czéloz, azt mi itt határozottan követeljük, hogy a rendőrség létszámát szaporítani kell.

Mert az nem áll, hogy a debreczeni rendőrség nem teljesíti kötelességét. A debreczeni rendőrség más városhoz viszonyítva, nagy és nehéz munkát végez, kötelességének egy-két elítélendő kivétel-től eltekintve eleget tesz.

Hogy azután olyan esetek is előfordulnak, a melyre a D. E. is czéloz, annak egyedül az a magyarázata, hogy 24 rendőrrel ilyen nagy város éjjeli közbiztonságát megőrizni nem lehet.

A tekintetes kupaktanácsnak, mely legujabban is elhatározta, hogy Debreczen nyomdatulajdonosainak kezéből kiveszi a kenyeret, kellene ezen a fejét törni s inkább erről volna jó gondoskodnia, mint a szesz árulással a népet butítani s adófizető polgárai kezéből a kenyeret kivenni.

Kérjük azért t. laptársunkat, hogyha még foglalkozik ezzel a kérdéssel, ilyen irányban cselekedje azt, mondja ki nyil-

tan, a mit talán nem mert ez ideig hangoztatni, hogy:

„Tekintetes tanács — a sok kifundált és kifundálandó históriák helyett határozza el, miszerint a rendőrség létszámát a közönség jól felfogott érdekében a közel jövőben szaporítani fogja!

Ezt örömmel fogja tudomásul venni Debreczen minden polgára!

S. B.

Debreczen, július 5.

Ujabb bosnyák küldöttség Budapestén. Mar három hónap óta zarandokolnak fel Budapestre Bosznia és Hercegovina mohamedánjai, hogy itt amagyar fővárosban szabadon elpanaszolhassák bajaikat, melyek eddig sem Bécsben, sem a serajevói országos kormánynál meghallgatást és orvoslást nem nyertek. Tegnap egy ujabb küldöttség érkezett a fővárosba a serajevói, mosári travniki és aanjaikai kerületből. Ötven előkelő bosnyák van most együtt Budapestén. A magyar közvélemény jóakaró támogatása, a szabadságszerető magyarok rokonszenve — mondják a küldöttség vezetői — hozta őket ujabban ide, mert megakarnak győzni mindenkit arról, hogy kívánságuk jogos és igazságos s panaszuk való tényekről be-zél.

Az ötventagu küldöttség bizalmi férfiai ma délelőtt értekezletet tartottak, melyben bemutatatták Bosznia-Hercegovina minden kerületéből beerkezett bizalmi nyilatkozatokat, melyekben kitértek a további küzdelem folytatására hívják fel a budapesti vezérférfiakat. Megállapodtak a további teendőkre s egy Budapestén megindítandó szerb nyelvű lapra nézve; felsorolták ujabb sérelmeiket s szon-

A színésznő.

A „Debreczen“ eredeti tárczája.

Írta: **Sas Ede.**

I.

A gyorsvonat élesen füttyentett az alkonyatba, jelezve az állomás közelségét és lassítani kezdte a rohanását.

Egy első osztályú kocsi két utas volt és tömörkedő podgyász: az üléseken, a kocsi halójában mindenféle bőröndök, táskák, skatulyák voltak elhelyezve. Ebből is látszott a két utas előkelősége, mert hiszen egyszerűbb pasasérnek meg nem engedték volna, hogy ennyi kézi podgyaszt vigyen magával a kupéba.

Az egyik utas, középkorú, közönséges arczu férfi, végtelenül unta már az utazást és szeme örömmel ragyogott fel, a mikor az estszűrületben meglátta a pályaudvar jelzőlámpáit. Odahajolt a szép fiatal asszonyhoz, a ki vele szemben, a bibor párnákon végigheveredve, drága prémes takaróba burkolva aludt és gyöngéden megczirógatta kissé halovány arcját.

— Keljen föl, édesem, mindjárt megérkezünk!

A fiatal asszony felvetette álmosan csillogó fekete szemét és szája szeglete mosolyra vonult:

— Itt volnánk! Képzelem, milyen türel-

metlenül vár már a deputáció! És milyen izgatottan sorakozik a tüzoltó-egyesület!

A vidéki város deputációját és tiszteletteljesen sorakozó tüzoltó-egyesület meglehetősen gunnyal emlitette az aranyszőke asszony. Mivelhogy ünnepl, bálványozott fővárosi művésznő volt és az ünnepl, bálványozott budapesti primadonnának mindig meglehetősen gunnyal emlegetik a szegény vidéki tüzoltó-egyesület, mely kordont tart a városok perronján, a hová vendégszerépelní leereszkekednek. Pedig ha meggondolnák, hogy milyen rajongó, istenítő, naiv lelkesedéssel látja őket vendégül a jámbor vidék — bizony nem buzódna olyan csufolódó mosolyra parányi, ekes szájacskájuk szöglete. . . .

II.

A fogadtatás és a bevonulás csakugyan olyan fenyes volt, mint a vidéki városokban rendszeren, mikor a művészet egy csillaga oda érkezik. A színügyi bizottság elnöke elmondta az üdvözlő szavait, azután felségítette a divát a város fogatába, melyet a polgarmester készséggel bocsátott a fogadó-bizottság rendelkezésére. Az utcákon mindenfelé lelkes néptömeg éljenzett s a nagy művésznő szobája az Arany Oroszlán első emeletén valóságos bordighera rózsaszalagassá volt varázsolva. . . .

A diva, daczára annak, hogy csaknem az egész uton aludt, fáradt, törődött, álmos volt; de nem térhetett nyomban nyugalomra. Fogadni kellett a tisztelkedőket, külön-

sen nyájasan és barátságosan a helyi sajtó embereit és elmondani nekik, hogy milyen régi, forró vágya teljesült, a mikor végre vendégszerépelní jöhetett e kedves városba, melynek igaz műértő közönségéről csodákat beszélnek. Ez az a város, a hol a művészetet méltóképpen megbecsülik. Ez a magyar Athén! A hogy ezt minden vidéki vendégszerépelse alkalmával oly lelkesen, oly mámorítóan el tudta mondani.

Végre fölvehette éjszakai pongyoláját és odaülhetett a tükre elé, hogy éjszakára befonja a haját.

— Kihull a kezemből a fésű, oly álmos vagyok! — mondta, miközben beterítette magát búbajos szőke hajköpenyegével. Tönkre tett ez az utazás.

— Minek is törőd magadat annyira édesem! — nézett rá feltő gyöngsdséggel a férje Te egészen fölálodozod magadat a pályának, a közönségnek!

Az asszony bosszus pillantást vetett rá — Fölálodozom magamat a közönségnek! Ugy beszélsz, mintha nem ismernéd a helyzetet. Nagyon jól tudod, hogy milyen szükségünk van arra a pár nyomorult száz forintra is, a mit a vendégszerépelésért kapok!

A férj — a ki foglalkozására nézve impreszáriója volt a feleségének, semmi más — felsóhajtott. Igaz, égető szükségünk van arra a hitvány száz frtra is, a mivel a lenézett vidék adózik ragyogó művészetüknek. —

kiméletlen üldözéseket, melyeket a bosnyák hatóságok részéről el kell szenvedniök azoknak, a kik Budapesten jártak, az itt időző küldöttség tagokkal érintkezésben és rokoni viszonyban állanak, avagy a magyar fővárosban jart s jelenleg itt tartózkodó mohamedánokkal való közösséget megtagadni vonakodnak.

Élénk vita tárgya volt a szerajevói országos kormány önkényeskedése, melylyel a vakuf- (vallás) alapot kezeli. A vakuf-alapból 28.000 forint költséggel szállodát építtetett Travnikban, Szerajevóban pedig 93.000 forinttal vízvezetékét és csatornákat csináltatott. Az országos kormány tetszés szerinti összegeket vesz föl a vakuf alapból 3 1/2 % ra, míg a mohamedánoktól 8 és 10 %-ot követel. Főleg panaszolják, hogy a Bosznia-Hercegovinában élő 560.000 mohamedán egyházi- és iskolai segélye 66.000 forint, míg a sokácok (horvátok) 300.000 forint segélyt kapnak. Tiltakoznak, hogy a travniki dzsamiából (imaházból) jezsuita-kolostort csináltak, számos mecsetet és dzsamiát megcsufítottak s különböző raktárakat használnak. A mohamedán temetőkké sokác templomokat, kaszarnyákat és raktárakat építtettek és a sarköveket csatornázásra és más, a mohamedán vallást sértő és meggyalázó célokra használják fel.

Különösen kikelt az értekezlet vezetősége a sokácok (horvátok) és a jezsuiták propagandája ellen.

Ezeket a panaszokat, a régiekkel együtt írásban foglalják s memorándum alakjában újlag átnyújtják K a l l a y közös pénzügyminiszternek, a szerajevói országos kormánynak, hogy igazságot, elégtételt és oltalmat kapjanak, s míg ezt el nem nyerik, a végletekig küzdeni fognak.

A kínai események.

Budapest, jul. 4.

Vilmos császár szózata, a melyet már tegnap szöszterinti szövegében közöltünk, a harci riadó hatásával zugott végig az egész világon. Európának minden kormánya, az Egyesült-Államok és Japán is tudja most, hogy nagy dolgok következnek, mert a katonai becsület kérdésében Németország, helye-ebben

II. Vilmos császár nem ismer sem megalkuvást, sem meghátrálást.

A német hadihajóraj első divíziója parancsot kapott, hogy Kinába való indulására előkészületeit meggyorsítsa. Berlini katonai körökben pedig kétségtelenek tartják, hogy rövidesen további csapatok fognak mozgósítani.

A katonák, a kikhez a császár beszédét intézte, üdvöccsalatt fogadták a nagy nyomatékkal mondott szavakat és a kik hallottak, azoknak az a határozott impressziójuk, hogy ez a beszéd a háborút jelenti.

Mintha Bécsben is egy csapásra megváltozott volna a hangulat. A mi tegnap az óvatos osztrák diplomacziának hangulatáról adhatunk számot, ma már azt jelentik nekünk, hogy a német követ meggyilkolásának most már feltétlenül bizonyos tényét olyan következményeiben rendkívüli horderejű eseménynek tekintik, a mely a kínai kérdés keverülésére is felhorgató hatással lehet.

A hatalomnak a keletázsai zavarokkal szemben követett akciója eddigi jelleget, terjedelmét és temóját egy idegen diplomatának nyilatkozata szerint is az a föltevés szabja meg, hogy a hatalomnak pekingi követi sérteletnek. Ebből a föltevésből kiindulva, nemcsak helyesnek, hanem valósággal elengedhetetlen kötelességnek látszott, különösen az ugyanis sok veszedelmet magában rejtő problema könnyebb megoldása érdekében, hogy a Kinában szükségessé vált eljárás csak nemzetközi rendőri intézkedések tekintetűek és hogy ennek segítségével helyre állítsanak az a rend, a mely a mostani zavarok kiiktörése előtt létezett.

Az egyes hatalomnak erő kifejtése ehhez a kerethez alkalmazkodott és mindenütt súlyt helyeztek arra, hogy egy hajszálnyira se lehessen eltérni attól a fölfogástól, hogy a kínai törvényes hatalommal nem áll fenn a hadi állapot.

A német birodalom képviselőjének meggyilkolásával azonban — ez is a bécsi diplomaczia újabb fölfogásának megnyilatkozása — a harc egy más térre került és ezzel előállott a kérdésnek rendkívüli komoly bonyodalma is. Ebben az új fázisban Németország, a mely a császár szavai szerint a megtorlást, bosszút követel a kínai központi hatalom személtára elkövetett undok gyilkos-

ságért, okvetlenül vezetője és rugója lesz majd a hatalmak további vállalkozásainak. A kínai kérdésnek egész természete azonban és a megfontolása azoknak a következményeknek a melyek a német akciónak hirtelen óriási fejlődött nagyságából folynak, arra a következtetésre utalnak, hogy a kiváló mértékben érdekelt többi hatalom is nagyobb erő kifejtésre lesz kénytelenítve.

Minden hatalomnak megvan erre a maga különös oka már abban is, hogy követét épp oly sors érheti, vagy talán már érte is, mint a német követet. Ke teler baró tragikus vége tenát mélyreható eseményeknek a j respektíváját nyitja meg, a melyek okvetlenül elárast-jak azokat a gátakat, a melyeket — talán igen bölcsen — a kínai eseményeknek vetni akartak.

A legújabb tavoratok a következőket jelentik :

Anarchia Pekingben.

Az Egyesült-Államok sainghaji konzulja táviratozza mai kelettel :

Jun. 27-én csak két követség állott még sértetlenül Pekingben. A császárt és az özvegy császárnét fogolyként őrzik a palotában. A város kapui zárva vannak. A hatalom teljesen Tuan hg. s a boxerek kezében van. Az utcákon teljes anarchia uralkodik.

Ketteler meggyilkolása.

A Daily Express jelenti Sanhaiból 2-iki kelettel : Azon a napon, a melyen Ketteler német követet meggyilkolták, valamennyi pekingi követ fölszólítást kapott, hogy a csungli-jamenbe menjen. Az angol, francia, orosz és amerikai követek árulást sejtettek és nem akarták elhagyni a követség épületét. A német követ elfogadta a meghívást és néhány német tengerészkatonától kísérvé elhagyta a követség épületet. Mikor a csungli-jamen elé ért, óriási tömeg kínai katona támadt rá és 4 golyóval megsebesítette. A német tengerész katonák fölgyújtották a csungli-jament. Mialatt a német kíséret kíséreltet tett a követ megvédésére, Ketteler testét iszonyuan megsebesítették.

A tömeg azután megtámadta a követéseket, melyek közül nemsokára már csak az angol, német és olasz maradt meg. Az angol őrséget erősen ágyúzták. Az angol őrség

Odament a feleségéhez és mintegy bocsánatkérően kezét csókolt neki. Aztán lefekette, betakargatta. Mint a rajongóan szerelmes ferj. Mint az imprezarió feltett kincset, az isteni művésznőt, a kinek a torka aranyakat keres neki.

III.

Másnap d. e. volt a főpróba. A nagy művésznő tüntetőn nyajas leereszkedéssel bánf vidéki pályatársnőivel, a kik titkos, lázongó irigységgel vették körül, hogy ő már feljutott a színeszek Mekkájába ; Budapestre. A diva a próbán szemmel láthatóan ideges volt ; látszott, hogy környezetével nincs megelégedve. Mikor visszatértek a szállóba, kettségbeesve fakadt ki az ura előtt :

— Micsoda Rip-csok ! Tönkre fogják tenni legszebb jeleneteimet !

Különösen a kicsi, filigrán szubrette haragudott, akiről tudta, hogy a közönség kedvence s a kiról már is sokat beszelt a hír, mint sokat ígérő fenyes tehetségről . . .

Ebéd után a férj a kávéházba ment, hogy a helyi sajtó embereivel folytassa a barátkozást. Imprezariója volt a feleségének ; tudta, mi a kötelessége. Tisztelettel ültették az asztalfőre, a hol nagy beszédet mondott arról, hogy a vidéki sajtóban mennyi igaz, nagyra hivatott tehetsége van ; akiket a fővárosi góg nem enged érvényesülni.

A jámbor vidéki sajtó nem gondolt arra, hogy az imprezarió ur hogy szokott beszélni a bugaczi újságírókról odafönn — ezért csillogó szemmel hallgatta a saját apoteozisát . . .

— A mikor egyszerre csak a távirathordó állott meg az imprezarió ur háta megett.

— A szálloda portasa ideutsított, — mondotta a legény, átadva a táviratot.

Az imprezarió felszakította és elsápadt. — Borzasztó ! — mondotta és átadta a telegrammot a mellette ülő szingazgatónak, a ki még sápadtabban etette azt ki kezéből és meg reszketőbb bangon mondotta :

— Borzasztó !
Egy újságíró felkapta a táviratot és elolvasta :

„Tudassa kedves nejevel kiméletesen, hogy édesanyja ma déjben szívizéhlüdesben meghalt.

Dr. Lenkei.”

A bosszu márvány asztal körül általános volt a megdöbbenés. A pinczerek hallották a hírt és tovább adták a fölriasztott kávéházban.

— Milyen váratlan, rettenetes csapás ! — mondotta a férj.

— Szegény drága nőm ! Mennyire szeret az édesanyját.

— De hiszen ő nagysága már most le fog mondani az előadásról, — tördele a kezét a szingazgató. Pedig micsoda d'adal vár reá ma este ! Zsufolt ház. Meg a zenekari helyeket is mind eladták. A pénztárnál verekedtek az emberek. És egész vízérgerdőt nyújtották volna föl neki a szimp dra.

Az imprezariónak most már nemcsak színelésből, de igazában elborult az arca. Bizony a felesége most már le fog mondani az előadásról. Még ha csöppet sem szertette volna is az édes anyját, — a ki vagyontalan, beteteveskedő, gyamottalan öreg asszony léte voltakepp csak terhe volt a hazuknak —

mégis tartoznék azzal az illeendőségnek, hogy ma ne enekeljen igéző dekolettásban pajkos kuplékat . . . Nem lesz része a zsufolt ház ovációiban, itt maradnak a koszorúk és itt marad a tekintélyes föllépti díj, a mire oly nagy szükségük volna . . .

— Sietnem kell, uraim, — állott föl az asztaltól elkeseredetten. — Nehez feladat vár reám : tudatnom kell szegény asszonygyal a lesújtó csapást. Istenem ! Össze fog törni a szíve !

A szingazgatónak meglepő ötlete támadt : — Hat ne mondja meg neki ! Titkoljuk el előtte az egészet ! Akkor ő nagy ága játszana. Meg lenne mentve a mai este. A közönség nem lenne megfosztva a nagy élvezettől, S őn csak holnap reggel adná át a táviratot, Istenem milyen jó lenne !

Többen körülfojták a férjet, kérve, ostromolva. S ez imprezarió ur szíve titokban ujjongani kezdett erre a szerencsés mentő gondolatra. Mások azonban úgy találák, hogy az a hazugság kegyetlensége lenne. Csunya megsértése a kegyetlenség, hogy a leánya operett-trikóba bujjeik, amikor édes anyja a ravatalon fekszik . . .

A férj szomorúan csóválta meg a fejét : — Nem lehet, nem lehet.

IV.

Mikor azonban visszatért a szállóba a feleségéhez, nem mutatta meg neki mindjárt a táviratot. Küzdött magával : hátha csakugyan engedelmessé az igazgató ötletének ? A primadonna fölvillanyzott kedvvel készült az előadásra. Hallotta, hogy még a zenekart is csaknem kiszorították helyéből az ő művészetének

nagy veszteséget szenvedett, kevés löszere lévén, kénytelenek voltak takarékoskodni vele.

A h a t a l m a k.

A Colombo francia gőzös ma este 825 emberrel Kinába ment.

A külügyi hivatalban panaszkodtak, hogy Kinából igen keves jelentés érkezik.

Knappe főkonzult a császár Wilhelmshafenben rendelte informálás végett. A jövődéli kínai főparancsnok, Hoffmann altengernagy, az oltani viszonyokat alaposan ismeri, mert a japán-kínai háború alkalmával mint a német-kínai hadihajó osztályparancsnoka sikeresen működött és a legújabb német gparmatok-politikáját Kinába is kezdeményezte. Az a hír, hogy a felkelők Port-Artur és Mukden közt szétrombolták a vasuti vonalat, itt zérkelt nagy figyelmet, ment bizonyos, hogy a mozgalom már át nyult a Mandzsú-tartományokra.

Borászati szövetkezetek.

A nagy mértékben üzött borhamisítások nálunk is előterbe juttatják azt a kérdést: nem volna-e lehetséges az üzletnek régi szoliditását borászati szövetkezetek alapítása által helyreállítani.

Egy ez irányban folytatnacsokmány a földmívelési minisztériumban igen jó választ adott e kérdésre. Néhány pinczeszövetkezet legutóbb meg is alakult már, de ezek nagyon küzdenek a kezdet nehézségeivel, meg a bornyagykereskedők és bornyagytermelők ellenkezésével.

Ezen nincs mit csodákozni, hiszen ismerjük azokat a küzdelmeket, a melyekkel a szövetkezetek egyáltalán szembe állanak. De hogy a borászati szövetkezetek segítségével is hatalmas eredményt lehet elérni, elég Németországra utalnunk, különösen az Ahó völgyében létesült s ma már nagyobbára viruló pinczeszövetkezetekre.

Volt idő, a mikor azon a vidéken a borkereskedők szokása volt, hogy a gazdáktól megvették a szőlőtermést s maguk csináltak bort.

Ennek a szőlősgazdák eleinte nagyon örültek. De néhány évi ilyen gyakorlat elég

volt arra, hogy megmutassa az ebből az eljárásból eredő károkat.

A szőlők ára folytonosan hanyatlott, annyira, hogy végre a szőlőművelés költségei sem voltak fedezhetőek. Ily módon sok gazda tönkrement.

Ekkor kezdtek szövetkezeteiket megalakítani.

A harc nehéz volt, de a gazdák mégis győztek. Ma már vannak szinte fenyesnek nevezhető épületeik, vendéglők, pinczeik, tele a legjobb borokkal s pénztárakban oly készletek vannak, melyekre szükség esetén bátran lehet támaszkodni. A fogyasztó közönség pedig áldja a szövetkezeteket.

Az Ahó völgyében 23 borászati szövetkezet van, melyek egy központi szövetkezetet alakítottak Ahrweiler székhellyel.

E szövetkezetek a borokat tisztán és természetesen kezelik. A tagok a szüretkor a szőlőt átadják a szövetkezet embereinek s a szőlő árát a szövetkezet pénztára rőntőn kifizeti. Az árakat évenként egy külön bizottság állapítja meg.

A borok eladását a szövetkezet végzi s a nyereségből évenként 10 százalékot a tartalékalaphoz csatolnak.

Érdekes, hogy a németországi szövetkezetekről s elért eredményeikről egy francia író, Berger, a lillei liceum tanára így nyilatkozik:

Az Ahó völgyének szőlőszabdát e szövetkezetek mentették meg, mert kiszabadították az u-sorásoknál is aljasabban eljáró közvetítő és hamisító kereskedők keze közül, jólétet es megaláztatást plántáltak falvaikba. — A javuló helyzetnek köszönhető, hogy a szőlők értéke ma körülbelül három annyi, mint 30 esztendő előtt volt.

A szövetkezeti eszme tehát e téren is bevált, megmentett sok becsületes gazdát s tönkretette a földtermelvényeivel is gyalázatos spekulációt üző hamisító üzereket.

Ma csak rá kívántunk mutatni a szép és tisztességes eredményre, alkalomadtán ki fogjuk fejteni, hogy a szövetkezeti eszmének itt nálunk, Magyarországon is, mekkora a hivatása, feladata, hiszen nálunk is ugyanolyan elemek teszik tönkre a gazdát, károsítják a fogyasztót mint Németországban megtenni igyekeztek, a hol azonban az összetartás legyőzte őket.

Hosszantartó csend állott be e szavakra. Az asszony eleinte gondolkozva lesütötte, azután a férjira emelte szeméit. Összenéztek mint akik egymástól várnak bátorítást. És megértette egymást a férj és feleség, az imprezarió és a művésznő. Az asszony lassan felemelkedett és a ruhaszekrényéhez lépve, háttal fordulva mondotta az urának;

— Igen . . . Eredj és mond meg az igazgatónak, hogy eltitkoltad előttem az egészet. .

V.

S az imprezarió futott a szinigazgatóhoz és az újságírókhoz, s elmondta nekik, hogy látva a felesége nagy örömet, a mivel az előadásra készül: nem volt lelke azt az örömet megrontani, sőt kéttségbeessé változtatni. És este fényes, tomboló sikerrel zajlott le az előadás.

A diva egy fölkapott operette kaczkias czimszerepében, ajkán azzal a mosolygással lépett a szinpadra, a mivel az ifjuság mámorát tudta felgyújtani még a legvénebb, legelfásultabb kaszinói zártszék-bérlő szívében is. A zsinórpadláról drága virágzapor özönlött rá alá és a zenekarból végeszakadhatatlanul adogatták föl neki a csillogónál és csillogóbb ajándékokat. És míg zúgott a zsufozt háztapsa és a diva édes ajkán megcsendült a fülbemászó keringő, a zártszékek és páholyok során elterjedt a szánakozó sutlogás:

— Szegény asszony! Hogy tréfál, hogy kaczag, hogy bohóskodik itt előttünk? És sejtelve sincs arról, hogy otthon milyen szivtépő gyász várakozik rá! Istenem, — milyen megrázó tragédiai rejlik e mögött a léha operette mögött!

Rendkívüli városi közgyűlés.

— Saját tudósítónktól. —

Debreczen, jul. 5.

Fontos ügy letárgyalására gyűltek össze a város atyák ma a közgyűlési terembe. A világítási mű szabályzatot vették tárgyalás alá, melyet annak idején már, a mikor a jog és pénzügyi bizottság tárgyalni kezdte, ismertettünk.

A mai gyűlés iránt e'inte nem mutattak semmi különös érdeklődést a városatyák. A legkipróbáltabb mamelukok is távollétükkel tündökölték, mikor a főispán bevoult a gyűlés terembe. Később kezdtek egymásután szállingózni a bizottsági tag urak, úgy hogy végre 10 óra fele megtelt a nagyterem.

Csodálatosan meggyezett egy a függetlenségi, mint a mameluk-part abban, hogy óriási a hőség. A gyűlésterem tényleg olyan volt, min' valami gőzfürdő. Főispántól kezdve a legtavaszi sorokban ülő város atyáig izadott mindenki.

1/4 10 óra után nyitotta meg gróf Dégenfeld József főispán a gyűlést. Röviden jelezte a gyűlés célját s felhívta Vecsey Imrét, hogy a világítási műről alkotott szabályrendelet minden részét ismertesse.

Vecsey tb. főjegyző legelőször az anyagi oldalát ismertette a kérdésnek. Ez pedig annak a 300.000 korona kölcsönvételében kulminál, melyre a világítási mű berendezésénél feltétlen szükség van. Vecsey tb. főjegyző előterjesztette, hogy a 300.000 koronát legcselekeszebb volna a Debreczeni Első Takarékpénztártól felvanni.

Kisebb jelentőségű felszólalások után a gyűlés elhatározta, hogy a kölcsönt az Első Takarékpénztártól veszi fel.

Gróf Dégenfeld József főispán elnöki előterjesztést tett a világítási mű szabályzatának tárgyalásáról. Miután a szabályzatot leolvastottnak tekintették, feltette a kérdést, elfogadják-e a gyűlés részletes tárgyalás alapjául a szabályzatot,

Kiss Albert szólt fel legelőször. Mint a házikézelés híve, aggodalommal látja, hogy a tanács nem mért azzal a mértékkel a közgyűléssel szemben, mint azt a közgyűlés cselekedte a tanácssal szemben. Kivanatos volna, ha azokat a tulságos jogcsikarásokat, melyek a szabályrendeletben csak úgy hemzsegnek, kisse lejobbb szállítanák.

Kiss Albert után dr. Benedek János emelkedett szólasra. Kifejtette a szabályzat lényeges és fontos fogatkozásait. Elfelejtette a tanács ugyan is a legfőbbet. A szabályrendelet egy szóval sem érinti a világítási üzem villamos erőre való berendezését, holott ez Debrecze városban végtelenül fontos és aktuális. Valami halvány célzás van ugyan a 2-ik §-ban de ez nem elegendő.

Határozati javaslatot nyújt be iránt, hogy utasítsák a tanács a villamos világításra s villamos erő atviteli telepre vonatkozólag még ez év ősszéig terjesszen be javaslatot. A czél Geza főmérnök kijelenti, hogy a tanács nem tevesztette szem elől a villamos berendését s e tárgyban okvetlenül baterjeszti javaslatát annyival inkább, mert erre már közgyűlési határozat is utasítja.

Dr. Benedek János a főmérnök által adott megnyugtató felvilágosítás folytán határozati javaslatát — mint tárgyalant — visszavonja.

Ezek után a világítási vállalat üzleti szabályzata, a részletes tárgyalás alapjául egy hangulag elfogadtattak.

A czim Dicsőfi József indítványára aképp módosították, hogy a világítási «mű» helyett «vállalat» tétetett.

Az 1. §-hoz hozzászólták, K o m l ó s s y Dezső, Aczél Geza, csekely módosítással elfogadták.

A 2 §-hoz Király Ferencz, Dr Fejár F., Kiss Albert szóltak.

A harmadik szakasznál megint Fejár Ferencz tett több stílis módosító indítványt, hanem úgy látszik a «többség» még a stílis hiba kérdéséből is «elvi» kérdést csinált, mert ne Adj Isten, hogy a legcsekélyebb módosítást is megreszkírozta volna, ha az ellenzék részéről pro-pónáltott.

tisztelői; hallotta, hogy a virágkereskedések alig győzik a sok megrendelést teljesíteni. Tehát ma este újra dicsőségben fog fürödni. Micsoda legendákat fog mesélni az ünnepeltetéséről budapesti pályatársnőinek! . . . A férje lázas idegességgel nézte ezt a csapongó örömet, melyet neki meg kell rontan. Az asszony persze észrevette a nyugtalanságát és nem tudta mire vélni. És azán észrevette hogy mikor a férje kabátot vált, a levetett ruhájából egy papírdarabot igyekszik látatlanul atcsempészni az ujonnan felöltött kabátba.

Odaugrott és kiragadta a férje kezéből az összegyűrt papírdarabot. Mert szerelmes volt a férjébe a szép asszony, szerelmes és feltékony. Ezért lehetet az az imprezariója — egyéb semmi.

Elolvasta és kiesett a kezéből az összegyűrt távirat. S leroskadta karszékebe és könny borította el mind a két szemét.

— Istenem! — A szegény mama!

Mert hiszen mégis csak szerette a szegény gyámoltalan öreg asszonyt, a krajczár vagyion nélkül elhalt kiskereskedő özvegyét, a ki csak alkalmatlan lom volt az ő csillogó háztartásában. Pedig zsémbes is volt az öreg asszony — mindig zsémbelt az ő kötelező könnyelmű életmódjáért.

— Már most utaznunk kell azonnal haza, mondotta keserűen. — Ertesítsd az igazgatót, hogy nem léphetek föl. Az is örülni fog a meglepetésnek — három órával az előadás előtt!

— Hiszen már tudja. Látta táviratot. És kétségbe van esve. Kétségbeesésében már azt is mindotta nekem: Titkolja el a felesége előtt hogy táviratot kapott. A művésznő ne is sejtse a valóságot. És a mai est meg lesz mentve! De én nem mertem ezt veled megenni . . .

A 4-ik és 5-ik szakasznál Dobieczy Sándor ad be nagyobb módosítást czélzó javaslatot. Javaslatainak központját képezi az a propositio, hogy a szabályrendelet 5-ik szakaszában jelzett világitási szakbizottságnak ne úgy szervezessék, mint a hogy a szakasz meghatározza, hogy t. i. álljon az 5 tagból egy tanácsnok elnökkel, hanem álljon e bizottság 7 tagból és pedig 3 tanácsbeliből s négy, a város polgárai közül beválasztott tagból, kiknek egyike mérnök, másik kemikus, harmadik nagyobb mennyiségű gázfogyasztó és a negyedik is valami szakértő legyen.

Aczél Géza védi az eredeti javaslat szövegét s az ő nézetéhez csatlakozik Szabó Kálmán is, csak azt a módosítást óhajtja, hogy az 5-ik szakaszban a világitási szakbizottságra bevételre javasolt 4 közgyűlési tag helye közül egy helyet a város közönségéből töltsenek be.

Kiss Albert nagyjában a Dobieczy Sándor indítványát helyesli megtevéen a maga észrevételeit végeredményében a Dobieczy indítványát ajánlja elfogadásra.

Bakonyi Samu dr ellenzi azt a szándékot, hogy a felügyelő szakbizottság tagjai a közgyűlésen kívül álló férfiakból alakítsák. A közgyűlési tagok bizonyos, a törvény által is biztosított felelősséggel tartoznak s így inkább nyujtanak garanciát köteleseknek lelkiismeretes teljesítésére, mint a közgyűlésen kívül álló emberek.

Nem tartja helyesnek azt sem, hogy a szakbizottság tagjai javadalmasban részesüljenek, a mit Kiss Albert nagyon is sürgetett, előző felszólalásában.

Köla János a Dobieczy indítványát fogadja el a szakbizottság megalakításának módzatait illetőleg, de elfogadja Bakonyi Samu indítványát is, abban a részben, hol a bizottság tagjai javadalmasának kifogásolásáról van szó.

Aczél Géza ismételtén védelmére kel az eredeti javaslatnak. Nem tartja helyesnek a bizottsági tagok megfosztását a tanútól. Ezek állandóan a város érdekét szolgálják, a tantime mellett is nagy szükség van fáradozásaik önzetlenségére, míg a tantimétől megfosztásuk igazságtalanság volna, mivel nehéz munkát kellene végezniök a legcsekélyebb jutalom reménye nélkül.

Marton Imre az 5-ik szakasznál azt a módosítást ajánlja, hogy a világitási szakbizottság tagjai egy részben a város közönségéből választassanak, de szövegezzék úgy a szakaszt, hogy abból kitűnjék, miszerint a közgyűlés nem adja fel az ellenőrzés gyakorlásának jogát nem ruhazza azt a szakbizottságra magára, hanem a bizottság csak állandó, de a közgyűlés időközi ellenőrzést, kritikát gyakorolhat.

Dobieczy Sándor Ábrahám László, és Szabó Kálmán felszólalásai után Simonffy Imre polgármester fejtette ki a nézetét, a mi az eredeti javaslat szellemében mozgott, csak Marton Imre azon indítványát pártolja, hogy a világitási műigazgatója szavazattal ne bírasson.

Ezek után gróf Dégenfeld József főispán feltette a kérdéseket:

Elfogadja-e a közgyűlés az 5-ik szakaszt a maga eredetiségében.

A többesét nem fogadta el a javaslatot, hanem Dobieczy Sándor indítványát fogadtak el. Ugyazintén elfogadták Marton Imrenek a 4 és 5-ik szakaszok módosítására vonatkozó s már fentebb választott indítványait.

Nagyobb eszmecserére fejlődött ki az igazgatói állás betöltése körül. Mindenekelőtt megszavazott neki a közgyűlés 4800 korona fizetést. Azután kimondották hogy kvalifikációhoz ez állást nem kötik s hogy az állást pályázat útján töltik be. A gyűlés lapunk zárta-kor még mindig tart s tekintve, hogy a részletes tárgyalással alig a 9-ik szakaszig értek el s így annak csak kis részét intézték el egy délelőtti folyamán, kilátás van rá, hogy a szabályrendelet tárgyalása eltart három napig is.

H I R E K.

* **Presbyteri közgyűlés.** A debreczeni ref. egyház presbyteriuma tegnap július 4-én d. u. 3 órakor rendkívül népes közgyűlést tartott, mely az Eötvös-utcai tanítónői állásra 69 szavazatot adott be, ebből 42 szavazatot nyert s így megválasztott Szikszai Szabó László, a Haló János 27 szavazata ellen. A megüresedett tanítónői állásra egyhangulag Szabó Vilma választott meg. Hosszabban tárgyaltak a presbyter választásra tartozó teendőket; amennyiben a presbyterium 1/4 része ez év végével kilép s új választás alá jön; választók csak azok lehetnek, kik nov. 29-éig egyházi adjukat befizetik.

Széll István és Nagy András kántoros évi fizetését f. évi július 1-től kezdődőleg 400—400 koronával felemltek.

Nagy vitát kellett az énekügyi szolgálat rendezéséről, melyhez B. Nagy János presbyter szökölt nagy tetzés mellett s felpanaszolta azt a hanyagságot, mely különösen a Kósuth utcai templom ének-ellátása körül tapasztalható. Sz. Szabó László, Ferenczy Gyula, Benedek János, Dicsőfi József és Balogh Ferencz felszólalásai után az énekügy további rendezése a lelkész karra bízott. Elhatározták ezután az egyház nagy alakjai, alapítói sirjainak (Mészáros Péter, Komáromi Cipkés György, Varadi Aszalai, Nagy Samuel stb.) rendezését. Az adó hátralekolt ügyét s több kérvényt intéztek el ezután s végül bejelentették, hogy Kaposztás Imre tanító és tanítványai az ispotályi templom tornya felepitésének czéljaira 12 koronát adományoztak.

* **Főgondnoki kinevezés.** Tegnap számunkban megemlékeztünk a tisztántuli egyházközség közgyűléséből kiküldött tanár választók azon eljárásáról, hogy sikerült a főgondnoki akaratnak ismét egy újabb sebet ütni az egyház és iskola magasabb érdekei s a tanári kar által is első sorban ajánlt, kitünő képzettségű s jogászai téren már is szép eredményel bíró Galánffy János dr., debreczeni kir. alügyész (főiskolánk volt kitünő növendéke) elbukott s egy teljesen ismeretlen fiatal joggyakornok lép a Liszka N. örökébe. Meltán ütközik meg ezen eljárás fölött mindenki, a ki szíven hordja egyházunk és kollegiumunk jövő sorsát. S őszinte a részvétünk a kiváló fiatal jogtudós iránt, kinek el kellett buknia, mert legjobban, legalkalmasabb volt s mert a debreczeni egyház is readta 8 szavazattal. Nem választás ez, hanem egyszerű elnöki kinevezés.

* **Uj helyettes főnök.** Az osztrák-magyar bank kormányzósága Neubauer Sándort jul. hó elsejével a bank debreczeni fiókjának főnökhelyettesül nevezte ki. Neubauer Sándor már azelőtt egy évvel, mint pénztárnok működött Debreczenben s gyors előmenetelét a banknál teljesített fáradozatlan ügybuzgóságának és hivatottságának köszönheti.

* **A városi tanács a Hortobágyon.** A városi tanács tagjai a közel napok egyikén élükön Simonffy Imre polgármesterrel kimennek a Hortobágyra, hogy ott az eventként szokásos szemlélet megtartsák. A tanács tagjai 2—3 napot töltenek a Hortobágyon.

* **Lelkész beiktatás.** Mint lapunk előző számában jeleztük, vasarnap folyt le Mándokon Békky Lajos, a kiváló fiatal lelkész beiktatása. — Utóbb nyert értesülésünk

alapon adhatjuk hű képét a lefolyt ünnepélyességeknek. A beiktatáson Kiss Aron püspök titkárával, Hajdu Zsigmonddal együtt szintén részt vett. A főpásztor ez utja alkalmával fényes és lelkes ovációkban részesítették. Mándok határában 60 tagu lovas bandérium fogadta, élén a város főszolgabírájával, Vidovics Sándorral, ki meleg szavakban üdvözölte az agg püspököt. Harangzugas s mindenütt ki-kitörő lelkesedés közt vonult át a menet a diadalkapuk alatt a templom előtti térre, hol is a felső-szabolcsi esperes, Görömbei Péter, a vidéki papok testületleg papi díszben, valamint a helyb. presbyterium, élükön ez idő szerinti h. lelkész, Kereszturi Sándor fogadtak es üdvözölték a püspököt. Halával köszönte meg azon tettét, hogy agkorát feledve, mindenütt megjelen s osztrák egyházközségeinek örömeiben. A beiktatás d. e. 10 órakor vette kezdetét. Görömbei esperes elsöben is üdvözölvén az ifju lelképástort, átadta a templom kulcsát, az urasztali szent edényeket s egy bibliát s miután fogadást tetetett az ifju lelkésszel, hogy az iget az átadott szent könyvből, a reformatus hitelvek értelmében fogja hirdetni: felszólította beköszöntő beszédének megtartására. Bél egy emelkedett s kiváló szónoki képességgel előadott beszédével igazolta, hogy hűvei bizalmukat valóban méltónak előlegezték. — Delben társas ebéd volt, melyen más vallásbeliek, így a helyb. kath. plébanos is részt vettek. Likos pohárköszöntők ha g-zottak el a püspökert, az esperesért, az ifju lelkészért.

* **A kórházi kasszabetörés.** Ugy látszik vannak laptarsaink, kiknek nagy élvezetük telik abban, ha a rendőrséget apró cipekedéseikkel bosszanthatják néha minden ok, sőt utánjárás nélkül. Felülelesen, ta an csak azért, hogy legyen mit írniök, előveszik a tollat es a tettes k mecsipésében fáradozó rendőrséget oktalanul megtámadják, mert egy két-három nap eözt elkövetett betörés tetteseit nem állítják rögtön a szigorú laptars elé. — Így ma is egy nagy határozottággal megirt ujdonságban jelzi egy ilyen erélyes laptárs, hogy a betén elkövetett kórházi kasszabetörés tetteseit nem tudja a rendőrség kézrekeríteni. Holott, ha egy kissé utánna járt volna t. laptársunk a dolgok, megtudhatta volna, hogy rendőrségünk egyik igen ügyes biztosa, Dobos József erélyesen nyomozza a betörés elkövetőit s most is lent jár Aradon — s csak is az ő ügyességének köszönhető hogy a tettes talán már kézre is van kerítve vagy ha nincs a napokban már fülön csipk, mert erősen a nyomában vannak. Megtudhatta volna továbbá szemfüles laptársunk azt is, hogy a betörő vezetőjét a kivel a betörés eszszakáján a Debreczenhez közel fektő Kátalfalva i csardában együtt mulatott, elfogták, kiballgattak, továbbá az ellopott tárgyak közül egy aranyórát s lanczot meg is találtak nála. Mi sem ke-ltünk nélkül a rendőrség védelmére, de az még is különös, hogy e-upan azért, hogy egy lap meg teljek ilyenfele felületes s ok nélküli támadásokkal töltsak tele. Mi is észre tudjuk venni a rendőrség bibái, hisz mi is a »közvélemény« vagyunk, de viszont érdemeit is feltétlenül elismerjük. Jó volna, ha a t. laptars is szem előtt tartaná, hogy: »ne itelj, hogy el ne iteltessék« vagy legalább is ok nélkül ne ne itelj.

* **Szerencsétlenül járt béros.** Véletlen szerencsétlenség áldozata lett Dresko Mihály téglási béros. Ugyanis a Stern Péter gyulahalmai tanyáján szénát hordott s a megrakott szénás szekér tetejéről hajtotta a lovakat. A lovak valamitől megbokrosodtak, s elragadták a szekeret. Dresko nem bírta a lovakat megfékezni s a szekér nekiment az utszéli ároknak s rögtön felfordult es Dresko oly szerencsétlenül bukott a szekér alá, hogy a ráhulló széna megfolytotta. Mikorára az ő-szegyült mezei munkások kihuzták a szerencsétlen em-

bert az árokból, már minden élesztési kísérlet hiábavaló volt, mert azonnal megfulladt. A szerencsétlen ember hulláját beszállították a kórházba.

*** Utazó diákok.** Bár eltörölték a »szuplikálás« régi s talán elavult intézményét, a diákok között még mindig akadnak, kik a nyári nagy szünetet utazásra használják fel. Tegnap két diák adott egymásnak találkát Debreczenben. Egyik budapesti B e r g m a n Andornak hívják, a másik eperjesi diák s a neve L e g a n y i Dező. Mindketten most érettségiztek s gyalog lemennek Orsovára. Levélben megegyeztek, Debreczenben találkoznak s tényleg a találka megtörtént.

*** Tűz a Timár utcán.** Tegnap este kevés órával tíz óra előtt tűz ütött ki a Timár utcán Kovács János bent-s házában. Az istálló padlásán felhalmozott széna állítólag cigarettázó gyermek-gondatlanságából kigyuladt. A tüzről értesített tűzoltóság idejekorán kivonult és sikerült a tüzet, melótt elharapóztatott volna, elfojtani.

A Debreczen városi és hajdumegyei rabsegélyző egyesület ügyei. Hogy azt ne higgye városunk erdemes közönsége, mi szerint elaludt körünkben az a magasan és erőteljesen fellobogó láng, mely a rabsegélyző egyesület alakuló gyűlése alkalmával gyuladt ki, kötelességemnek tartom a következő tényekkel számolni be az egyesület életéből. Az alapszabályokat, a belügyminiszterhez leendő felterjesztés céljából benyújtottuk már szab. kir. városunk tekintetes tanácsához. Kiemelendő tény, hogy városunknak kiváló nevű ügyvédje, Dr. B e n e d e k János kezdeményezésére oly forrásokból is kezdenek adományok gyűlni be hozzánk a rabsegélyezés céljaira, a honnan azt nem is vartuk. Az ügyvéd ur nevezetesen a királyi ítéltó táblán való közvédelmi működéséért megítélt díszlelt-díjat, 38 koronát adott át P o n g r á c z Jenő kir. főügyész urnak, s a nemes példát Dr. K o v á c s József ügyvéd ur 18 korona adománnyal azonnal követte. Az eddig nálam begyűlt pénzeket a debreczeni első takarékpénztárban helyeztem el. Csiky Lajos.

*** Ebben a nagy melegben.** Elérkeztek ismét az idők, midőn valószínű történeteket szokás írni a gavallérról, aki ideáljával együtt a korszakban oly nagy mértékben beleeragadt az aszfaltba, hogy csak száz lőerejű melóképpel lehetett kiszabadítani. A cukrasz-kissasszonyról, a ki a kezében lévő fagyaltal együtt elolvadt. Szóval július másodikán, Sárlos Boldogasszony napja óta rekkenő — ez idén még nem s más években is ritkán érzett — hőség borult városunkra és a vidékre. Az egyes helyeken, a hol még néhány nap előtt nem volt érett a buza, most már kipattognak a piros szemek és felszakadt a kenyértermő szárnak a gyökere. Az óriási hőségen pedig megfeszített buzgalommal folyik az aratás; hull a nehéz verejték a kaszas emberek homlokáról. Itt ott már a cseplőgépek morajlása is hangzik s a gőzmasina éles fűtyszava riasztja meg a bokor árnyában pihenő madarat. Benne vagyunk a nyárban, annak teljes melegével csak még főszenzációi nem jelentkeztek a fiúmai csapkirályról és balatoni krokodilusokról, a melyek helyét elfoglalja most a kínai báboru. Szóval általában és nem szűnő a panasz most is, hogy nyáron nagyon meleg van, télen nagyon hideg van, olykor szakad hó, eső, aldja meg a Teremtő.

*** A drága viszontlátás.** Az édes vakációt élvező egyik helybeli tanár egy már megszakalásodott volt tanítványával találkozott tegnapelőtt egyik helybeli sörcsarnokban. A halás tanítvány a viszontlátás örömeire volt tanárat jól tartotta és midőn már mindenből jól lakott, egyik helybeli kis kávéházba vitte

s ott folytatták az ivást, de azzal a különbséggel, hogy a tanítvány által bemutatott déli gyümölcs és kártya kereskedő segedekkel egy kis csendesre leültette, és midőn már az édes tanár bácsitól 75 frtot el déli gyümölcsöztek, a volt tanítvány rossz leélt szinlelve, otthagya tanárat az új tarsasággal és a kávéházból elbavozott, korántsem azért ment el, mintha beteg lett volna, vagy pedig tanárat sajnálta volna, hanem a kávéházzal szemben lévő kapuzoz lapult, kezében füttykössel társait várta, hogy osztalékától el ne essen.

Bizony szomorú állapotok azok. Nem első eset, hogy egy leitatott embert lefőznek de ki tehet róla, hogy annyi sok kis kávé engedélyt kapott, és a megelhetése oly nehéz. Igaz, hogy nem mehet más k a p á l n i, mert a durva kézzel nem lehet bibiát foryadni. — Nem szándékozunk a rendőrség figyelmét ezen szomorú állapotokra felhívni hiszen ismeri a rendőrségünk a »benszüllött« és furfangos alapon itt tartózkodó idegen illetőségű ügynevezett hesszeni legyeket. Szándékom csupán csak az, a nagy közönséget figyelmesse tenni, hogy az efféle esetektől őrizkedjék. Szepény tanár bácsi ugyan megjárta. Vénységére ő is tandíjat fizetett.

*** Értesítés.** A tiszai ág. hitv. egyházkerület eperjesi Collegiumának jogakadémiáján az 1900—1901. tanévre a beiratások f. évi szeptember 1-étől 12-éig eszközlendők; az előadások pedig szeptember 17-en veszik kezdetüket. Utólagos felvételnek szept. 13—15-ik napjain dekáni-, azután pedig tanári kari engedéllyel lehet helye. Azok az egyéves önkéntesek, a kik tényleges katonai szolgálatukat f. évi szeptember hó végén fejezik be, október 1—8. napjain iratkozhatnak be. A vizsgálatok határideje szeptember 1—15-ig terjed.

J e g y z e t. A jogakadémiai hallgatók vallásfelekezeti különbség nélkül reszeülhetnek kedvezményeiben (az erre nézve megállapított félelvi díjak a következők: ebéd és vacsoraért 62 kr. ebédért 98 kr.) Az erre erdemesek igényt tarthatnak a Collegium által évenként kiosztatni szokott ösztöndíjakra; valamint a szegénysorsnak tandíjmentességre, tápintezeti díj elengedésre s a jelentékeny alapítókevel rendelkező »Jogász segélyegylet« támogatására számíthatnak. A jogakadémiai ifjusági valamint a collegium nagy könyvtár a hallgatóság rendelkezésére fog állani. Mindennemű felvilágosításokkal szívesen szolgál a jogakadémia igazgatósága.

*** Halálózás.** Szabó Zsigmond volt 48-as honvéd, aki Perczel Mór tábornok segédtisztje volt a szabágharcban, mint Hajdu-Hadházró. értesülünk, ma ott meghalt 79 éves korában az elhunyt Hajdu-Hadházrnak hosszú időn al rendőrkapitánya, majd pedig a református egyháznak főgondnoka volt.

*** Verekedés egy orfeum szinpadon.** Furcsa jelenetek voltak tanui azok, kik tegnapelőtt este végig nézték a nagyváradi orfeum társulat előadását. Már vége felé jart az utolsó felvonása annak a rém-darabnak, melyben Dóra, a feyencz, az élveteműt briganti két és egy negyed órán át esd szerelmét. A molett primadonna, ki banatos bariton hangon énekelt s egy szerelmes hitves szerepben aratott két-s értékű tapsokat tán tizenegyszer utasi otta vissza a feyencz epadó válogasait.

A briganti térdelt asszony előtt és ebben a pillanatban belépett a szinpadra primadonna férje és lázadó haraggal szorította meg a nyakát.

— Ki innen! Ki innen — dörögte nagy dühvel.

A kikoszarzott, megszegényített s főképpen érzékenyen megrugdalt feyencz — műsoron kívül, de a publikum szemelattára — neki esett partnerének s rettenetesen felpofozta.

Nyílt színen nagy botrány keletkezett. A művészek, művésznők sikoltozva vetettek közbe magukat, s bizony jó időt telt bele, míg a nekivadult szeplőket valahogy szétválaszthatták.

*** Ketteler Klemens báró.** A Wochecz német képes folyóirat most közli Kettelér Klemens barónak, a meggyilkolt német kínai követnek arczképét. Ez a kép az utolsó nagy követ fenyéke, a mely Amerikában készült, a honnan nősűt a szerencsétlen diplomata. Ketteler báró kepe igen rokonszevs s ferfi rczót tünet föl. Érdekes, markans fej, nyílt homlok, éie-metszesü orr, akaratérót visszautkröző szemek, merev, egyenes tartás, a mi a volt katonatisztet árulja el. Ez az arc nem azok közül a ranczos Talleyrand idejebeli arcok közül való! Mas idők, más diplomata! Ez az új generáció a Bismark befolyása alatt fejlődött. Ha jobban megnezzük a Wochecz által köölt képet, akkor sok hasonlatos azót találunk a meggyilkolt követ és Bismark Herbert között.

*** A mumia szégyene.** Morgan, ismert francia tudos egy párisi lap munkatársának a következő kedves anekdotát mondotta el: Az Egyiptomban történt a-atasoknál Morgan egy Ramzesz fáraó mumiáját fedezte fel. A mumia jól becsomagolta és magával akarta vinni. A vasuti állomáson azonban nem merté az érkekes leletet a podgyaszszalító kocsiában elhelyezni, mert félt, hogy valami bajban történik. Így hat, épn úgy, mint a maga számára, a mumianak is egy elsőosztalya jegyet kellett váltania. Hogy oezett volna a fáraó, ha haromezter esztendő almából fölébredve látja, hogy elsőosztalyu vasuti kocsiában utazik székvarosába. De a királyi mumiat ezután nagy szegyen érte. A vámhivatalnál Kairoban a tizviselő megkerdezte Morgantól:

— Mi van ebben a csomagban?
— Egy mumia.
— Ezt nem engedhetjük át a vámon fizetés nélkül.
— A mumiákért csak nem kell fizetni a vámnal?

— Majd utána nézünk a lajstromban.
Erre a vámhivatal összes tizviselői végig kutatték a hosszú lajstromokat, de a mumia nem találtak vámtételt.

— Tudja mt, szólt erre a vámhivatal főnöke, vigye át a vámon, mint beszózt húst és fizesser érte három piastert.

Igy is történt s Ramzesz mint beszózt húst tartotta kevéssé ünnepi bevonulását egykori fővárosába.

*** A ki olcsón akar venni** bőrből pénz, szia és dohány tarczát, sakk, dominó, sé abot valódi ezüst és ébenfaból, dohányzó készleteket, esernyő önműködő zarral, valamint mindennemű dohányzó eszközöket, tejték pipák, szipkák, száraz rendkívül nagy választékban Sch w a r t z Dániel dohányzó eszköz különlegességi üzleében a Bika alatt.

*** Ma zeneestély** tartatik a Corsó kávéházban Kis Béla zenekara által.

Megszűnt a hirdetésbélyeg.

— A legolcsóbb hirdetési mód az apróhirdetés. —

Julius elsejétől kezdve — mint azt már jeleztük — egy régi igazságtalan adózás szűnt meg, a forgalom súlyos bilincsek alól szabadult fel.

— Eltörölték a hirdetési bélyegot. —

Ez újítás felett nem lehet könnyen napirendre térni.

Fontos dolog ez, hiszen ezáltal új és egészséges áramlat fogja felfrissíteni ipari és kereskedelmi forgalmunkat.

Csak a közönséget akarja szolgálni, elvéhez hiven kielégíteni a „Debreczen” kiadóhivatala, midőn máától kezdve megnyitja az

Apróhirdetések

rovatát.

A kinek akármilyen elképzelhető vásárolni, beszerezni valója van, a ki minden elképzelhetőre vevőt keres, a ki ismerettségét, alkalmazást, munkaszeretést keres, azt lapunk apróhirdetési útján a legkönnyebben teheti.

Lapunk Helymegvételben rendkívül elvan terjedve, így nemcsak helybeli, de a vidéki közönségnek is figyelmébe ajánljuk, hogy legcélszerűbb, ha apróhirdetéseit a „Debreczen”-ben teszi közzé.

Az apróhirdetés ára 10 szög 40 fillér. Azontul minden szó 2 fillér, a vastag betűs szó 4 fillér. Legkisebb hirdetés ára 40 fillér.

Az apróhirdetések rovatát a mai nappal megnyitjuk.

A ki szerény anyagi helyzete, vagy a keresett vagy kínált áru csekély értéke miatt nem hirdettetett ez ideig s így természetesen háttérbe szorult, most minden megerősítés nélkül, biztos eredményre való kilátással veheti ki részét az apró hirdetésekből.

Ez a rovat a világ piacza!!

A kínai ember idegei.

Tömerdek könyv és nyomtatvány kerül most ki a sajtó alól; a mely mind a menyői birodalom népevel foglalkozik, Ezek egyikében olvassuk az érdekes jellemvonást, hogy a kínai embernek nincsenek idegei.

A szenvedések nyugodt elviselése, a közérzés teljes hiányával érthetővé teszi, hogy a kínaiak az idegenekkel szemben ellenállásra keptelenekké lettek. „Nyugalomunk sohse lesz” ez el a filozófiával a kínai ember a legnagyobb szenvedéseken is tullezi magát.

A termékeny országrész óriási területein gyakran szarvaság, áradás vagy ehínség pusztítja a lakosságot, a mandarinok óriási adóterheket vetnek a közönség valaira, az ország fejlődése érdekében semmi se történik, még országutakat sem építenek, sokszor milliók pusztulnak el az ehínségben, és a S á r g a f o l y ó áradásai ezrivel mossák el a falvakat.

A világnak, minden más országában a kormány csupa tietességből is, segítene az ilyen bajon, de a jó kínaiak minden zugolódás nélkül tűrik.

A szenvedés elviselésének ezzel a tehetőségével függ össze teljes hiánya annak, amit nálunk idegeknek neveznek.

Jóllehet, a kínaiak mértéket felülmúló módon szorgalmasak, a túlterhelést nem ismerik. A kínai emberre ugylátszik, semmi hatással sincs az, mennyi ideig marad egy helyen. Képes irni egész napon át, mint automata, ha mesterember, kora reggeltől késő estig egy helyen marad s vegzi munkáját nap-nap után, a monotónia, az egyhangúság nem bánja.

Az idegek hiánya teszi érthetővé azt is hogy a kínai ember akárhol is elalszik. Kemény kő a feje alatt, szalma, vagy agyagföld a fekvő helye, sötétségre nincs szüksége, a láрма nem bánja. A test helyzete is mellékes; Kinában milliókat lehetne látni, akik három kézitálcán hanyatt fekvve, lelőgő fejjel alusszák az igzak álmát.

A sárgafajnak, úgy látszik, mozgásra sincsen szüksége. A kínai nem érti az idegent aki szabad idejét sétával tölti.

Egy kínai például, amikor európai uriaszonyokat tennyezni látott, kérdezte, kapnak-e erle valamit? S el se akarta hinni, hogy szórakozásból, kedvtelésből teszik. Az idegek hiánya abban is jelentkezik, hogy a kínai ember a küönféle bűzők iránt teljeseen érzéketlen.

A kínai tisztátalanságról köteteket irnak az utazók. — Japánban a forróvízben fürdés életszükséglet, Kinában a legnagyobb ritkaság. A kellemetlen illatok nem ijesztenek el a kínait, s n i n c s olyan eledel, a melytől undorodnak.

Igényei oly csekélyek, takarékosága oly nagy, eméztése oly tökéletes, hogy még oly eledelokkal is táplalkozik, amelyeket az európai ember az ehhalál küszöbén is elutasítana magától.

Hogy többet ne említsünk, a beteg éllatokat minden teketória nélkül elfogyaszják Kinában.

A gyilkos memoranduma.

(A dettai szenzáció.)

Tekintetes törvényszék! Mélyen tisztelt esküdttörvényszék! Mielőtt a boszút elhatároztam volna, — mindent megfontoltam.

És te hatalmas isten, kinek mindenhatóságot az egész világ népe hiszi, a szószékéről nevedet dicsőítik, ha csakugyan létezel, szólj le menyői trónusodról, végy botot a kezébe és bünterd gaz népedet, de ne evangéliummal.

És ha még nyomorognom kellene, hát — kiirtom egész családomat és utóljára magamat és még más valakit. Fele-égem ezen a napon Temesvárra küldöm, ezt az emlékiratot feladni és kis leányomnak, ki szembeteg, orvoságot hozni onnét. Ö neki az én szándékomról nincs tudomása, sem pedig a memorandum szövegéről.

Tekintetes Szerkesztő ur! Ime elmondottam mindent, bírámnak alkalmuk leendő állításom valódiságáról, vagy ellenkezőjéről meggyőződni. Ismételve kérem, hozza nyilvánosságra panaszomat, a szolgabírói ítélettel egyetemben. Én en? Nos áradom magam a bíróságnak: itélkezzen.

Ezzel végződk az a különös emlékirat, a melylyel, amit tegnap megirtuk, Zemankovits Ferencz, az üdözött és szerencsétlen ember egy fővárosi lap szerkesztőségének bejelentette, hogy embert ölt. És a memorandum tartalmát csakhamar megerősítette a temesvári távirat, hogy Zemankovits megölte a dettai Jäger féle gőzmalom főmolnárját.

A gyilkosság, amelynek okait a tettes a hosszú emlékiratban elmondta, a következőkép történt.

Vasarnap délben éppen abédnél ült Frank Sándor főmolnár nejével és három gyermekével, a mikor a Zemankovits, a gőzmalom volt gépésze kikelt arczezal berontott a szobába.

— Hol az a gazember, hol van a nyomorult, — kiáltott a dühöngő — a ki megfosztott a kenyeremtől?

Velőtrázó sikoltások hallatszottak egyszerre a szélfutó családtagoktól,

— S e g i t s é g ! g y i l k o s ! — és két pisztolydurranás füsthomályba borította a szobát.

A gépész az első lövést Frank nejére mérte, de a golyó szerencsére csak a ruháját horzsolta. Annál biztosabban talált a második. A f ő m o l n á r v é r t ő l b o r u l v a a f ő l d r e r o g y o t t .

S e g i t s é g , m e g h a l o k ! — hörgött Frank és elvesztette eszméletét.

A gépész sietve távozott a tett helyszínről és önként jelentkezett a csendőrségnél, hol nyomban letartóztatták.

A borzasztó gyilkosságnak, úgy mond-

ják Dettán, bosszu volt az oka. Frank főmolnár összeférhellen természetü veli és azért is kellett előbbi helyét a dettai gőzmalomnál elhagynia. A Jäger-féle gőzmalomnál másfél év óta van alkalmazásban.

A gépészszel ahogy sem tudott összeférni. Egyre érkeztek panaszok a malom főnökéhez és a vége az lett, hogy a főmolnár győzött. A gépészek felmondtak és július elsején ott is kel ett hagynia állását.

A kétségbeesés, hogy állás nélkül maradt, a vendéglőbe csalta a gépészt, a ki tegnap egész délelőt szedte magába a bufelejtőt.

— M e g l a s s á k , h o g y é n m é g m a e m b e r t e s z e m m o n d o g a t t a n a g y h a n g o n i t a l o z á s k ö z b e n . É s a b o s s z u e l i s v e z e t t e a b e i t a l o z o t t g é p é s z t a f ő m o l n á r l a k á s á r a , a h o l f o r g ó p i s t o l y l y a l k é t e m b e r i é l e t e t a k a r t k i o t a o i . Frank nejét és a főmolnárt a kit a szerencsétlen helyzete okozójának tartott. A molnár neje a vézset szerencsés keze folytán megmenekült a haláltól. Frank azonban ma immár ravatalon fekszik. A golyó l d a l á b a f u r ó d o t t é s d a c z a r a g y o r s o r v o s i s e g é l y n e k , m á s f é l ó r a i k i n l ó d á s u t á n m e g h a l t .

A gépészt a temesvári törvényszék vizsgálóbírója kihallgatta; tettés töredelmesen bevallotta.

Félben maradt válóper.

— Házastársak zürzavara. —

Egy vármegyebeli ügyvédhez beállított egy szomorú arczu, bánatos ur. Tíz lépésről le lehetett olvasni az arczáról; hogy válópörben jött.

— Kérem — mondá az ügyvéd, — csak röviden. Térjen mindjárt a válóokra.

— Igen. A válóok az irnokom zsebe.

— A zsebe?

— Az. Abban ugyanis megtaláltam feleségem arczképet.

Aztán odalépett a fogashoz s megfogott egy kabátot.

— Eppen ilyen kabát volt. Ilyen irodakabát.

Az ügyvéd is odalépett a kabáthoz s hosszasan nézte. Aztán mintha valami nyugtalanító gondolat támadt volna az agyában. Kifordította a kabát zsebeit. Az ügyvédség kabátjának a zsebében is lehet valami trapédia, gondolt s ugyancsak nagyot nézett, mikor egy levél pottyant ki belőle. Az ügyvéd fölemelte s azán nagyot fújt.

— Nos? — kérdezte a kliens.

— Tragedia! — feleli az ügyvéd. Az ön esetét magamévá teszem. Az irnokom zsebében a feleségem levele!

Ugy volt. Az irnok kabátjában finom, szerelmesen egymásra simuló betűkkel irt levél csakugyan az ügyvéd ur feleségétől származott. A két szerencsétlen közös sorsra jutott ember egy darabig csöndesen nézett egymásra. Az ügyvéd szólalt meg először:

— Tehát ön valóni akar?

— Igen.

— Én is.

Ebben a pillanatban az ügyvéd szép felesége jelenik az ajtóban.

— Fiam — mondja a szép, asszony — vigyázz ki az előszobába, én elmegyek.

— Tegye be az ajtót s menjen. Hagyjon békét.

— Ugyan mi lelte, édesem? Kérde szorongva az asszony.

— Hogy mi lelt? Még azt kérde, hogy mi lelt? Asszonyom! Ne játszék velem. Ismeri ezt a levelet?

Az asszonyka nyugodtan megnézi a levelet.

— Hogyne! Hisz ezt tegnapelőtt irtam magának Szegedről, még válaszolt is rá.

— Én? Én válaszoltam? Ezt meri mondani? Tudja-e, hol találtam ezt a levelet? Tudja-e?

— Megcsalt! Hűtlen megcsalt! Egy irnokkal, a saját irnokommal. Maga, a ki olyan jól játszotta az artatlan galamb szerepét.

Az asszonyka fölnezt.

— De kérem — mondta — nézze hát meg a levelet!
 Az ügyvéd végre megnézi a levelet, aztán megáll, ránéz a feleségére.
 — Oh Istenem! — mondja, — csak úgyan tévedtem.
 Tévedésből az irnokom kabátjába dugtam a levelet, a mit nekem írt, édes.
 A kis ügyvédné föláll, letörli a könyeit és kaczag. A kliens pedig odahajol az ügyvédhez s a fülébe sugja:
 — Valik?
 — Nem. És ön?
 — És sem!

CSARNOK.

Magda.

Regény egy kötetben.

Írta: Sipos Béla.

(Folytatás.)

31.

A mint elolvasta a koszoru feliratát, sietett a nézőtérre. Az öreg Kehidai a második sorban ült, onnan nézegette a közönséget, Déri rögtön megismerte. Odament hozzá s megköszönte a figyelmet.
 — Mikor jöttetek haza bátyám?
 — Csak egyedül jöttem!
 — Egyedül, hát a hugod?
 — Az barátom Sweizben maradt. Aszony lett belőle.
 — Lehetetlen.
 — Persze te azt nem tudtad, hogy neki válegénye van.

Regi gyermekkori szerelem kötötte őket össze. Tavoli rokonom a fiu. Egy év óta Schweizben van, egy nagy gyár mérnöke. — Ügyes okos fiu. Szerettek egymást s én rájuk adtam a gyámi áldást.

Egy pillanatra különös érzés fogta el a Déri szívet. Úgy szeretett volna még egy-két szót váltania azzal a leánnyal, szeretne volna megkérdezni, hogy még mindig hazugnak tartja e dalait, s azok e még kedvencz poétái akikről azon este oly szépen, hévvel, erővel beszélt.

Ugy tűnt fel előtte, hogy mikor először találkoztak a Kehidai kerijében, a leány rokon szívet érdeklődést mutatott, a mire ő sokszor visszagondolt. Vagy az sem volt, igaz, az is csak színelés volt, mint minden ezen a világon?

— Boldogok-e aztán?

— Azt hiszem igen!

— Mit foyz most már tenni magánosan öreg barátom?

— Tudja a jó ég! Talán hosszabb külföldi utazásra indulok, vagy pedig falura megyek. Hanem igaz, mi van Cser Magdával. — Vége van már a nagy szerelemnek? Szaláncy képviselőtől hallottam, hogy a jövőben Szekvárra megy vendégszerépelni. Vele megy?

— Az nem lehet, szölt mosolyogva Déri. Ha megígérte volna a vendégszerépést arról nekem tudni kellene. — Hiszen formálisan menyasszonyom.

— Na az elég nagy baj neked.

— Bátyám. te jó emberem voltál mindig. A ki Magdát bántja, engem bánt. Ne bántsd legalább te.

— Öcsém, indhatod, hogy legjobb barátod voltam az életben, ép azért hallgasd meg minden szavamot, a mit erről a te ostoba tervedről mondok. Szakíts magadnak holnap időt, látogass meg, majd elmondom, miért tartom ezt a házasságot rád nézve szerencsétlenné.

— Folyt. köv. —

KÖZGAZDASÁG.

Kamarai közlemények.

A m. kir. államvasutak aradi üzletvezetősége a hivatalnoki egyenruhák szállítá-ára f. hó 10 iki lejárattal nyilvános árlejtést hirdet.

A szolnoki kir. törvényszék és járásbíró-ság a cserép kályhakat árrátui kívánván, ezen munkálatokat f. hó 14-ikén a törvényszék 33 sz. hejiségében nyilvános árlejtésen adja ki.

A m. kir. államvasutak Budapest-balparti üzletvezetősége a vonalain szükséges hivatalnoki egyenruha darabok beszerzésére f. hó 14-én nyilvános árlejtést tart.

A cs. és kir. 7-ik hadtest intendánsága Temesvárott az alább megnevezett allomasokon elhelyezett cs. és kir. közös hadseregbeli csapatok élelem szükségleteinek bérlet utjan való biztosítása tekintetéből nyilvános árlejtést tart, meg pedig: f. hó 16-án Temesvárt, Fehértéplomban, Karánsebesen, Nagybecskerekben, Pancsován, Lugoson, Nagy-Kisindán Nagy Varadon és Debreczenben. 19-én Aradon, Kis-Szt-Miklóson, Bekés-Csabán, Szegeden.

A m. kir. államvasutak szegedi üzletvezetősége a hivatalnokok és gyakornokok egyenruháinak szállítása céljából 1900 év július 17-iki lejárattal nyilvános árlejtést tart.

Mindazok, kik szállítással foglalkoznak a pályázati hirdetések teljes szövegét és a feltételeket kamaránknál megtekinthetik.

Budapesti gabonatözsde.

Jul. 5

A készáruüzlet hivatalos árjegyzései a következők.

Búza	kilós	Ár 100 klg.		kilós	100 kilogramm ára	
		frttól	frtlig		frttól	frtlig
Bánsági	76	7.30	7.55	80	07.75	07.95
"	77	7.35	8.70	81	07.80	08.05
"	78	7.45	7.80	82	—	—
Tiszavidéki	79	7.50	7.85	—	07.80	08.90
"	76	7.25	7.50	80	08.05	08.25
"	77	7.30	7.55	81	—	—
Pestvidéki	78	7.45	07.60	82	08.90	08.95
"	79	7.50	08.75	—	07.85	08.35
"	79	7.10	7.30	80	07.90	—
Fehérmegyei	76	7.15	7.45	81	07.95	07.95
"	78	7.30	7.65	82	7.80	08.00
"	79	7.30	07.80	—	0.90	—
Bácskai	76	7.45	07.50	80	—	—
"	77	7.40	7.60	81	—	—
"	78	7.55	07.70	82	—	—
Északmagy	79	7.60	07.85	80	—	—
"	75	0. —	0. —	80	—	—
"	79	0. —	0. —	81	—	—

	Min. hekt.-ben	Arkilogram
Rozs elsőrendű új	70—72	6.40 6.55
" másodrendű "	—	6.20 6.35
Árpa takarmánynak	60—62	5.90 6.10
" égetni való	62—64	5.60 5.80
" serfőzdei	64—66	0. — 0.00
Zab	39—41	5.35 5.47
Tengeri búzásági új	—	5.55 5.70
" más nemű "	—	0.00 0.00
Repce búzásági	—	— —
Köles	—	5. — 5.30

Sertésvásár.

Kőbányai sertéspiacz. jul. 4. Magyar elsőrendű Öreg nehéz (páronkint 400 kgm felüli 46—48 kr. Közép pönt 300—400 kg. sulyban — kr. 320 kilog sulyban Fialat közép (páronként 251—320 kg. 50—15 kr. Fialat könnyű páronként 250 kg. sulyban 45 1/2—50 krig. Szerbiai: Nehéz pönt 260 kg. sulyban 48 1/2—49 krig.

Sertéslétszám: 1900. évi jul. hó 2. napján volt ke-zlet 44596 darab, jul. 3. felhajtott 538 drb. 1900 jul. 3 án elszállította ott 332 db. 3-ára marad 44802 drb. A sertésüzlet irányzata lanyha.

M. á. vasutak menetrendje 1900. május hó 1-től.

Debreczenből indul:

	6. p.
Budapest felé (gyorsvonat)	d. u. 4 16
Budapest felé (gyorsvonat)	reg. 9 01
Budapest—Nagyvárad felé	d. u. 12 36
Budapest—Nagyvárad felé	este 10 27
P.-Ladány—Nagyvárad felé	d. u. 3 37
P.-Ladány—Nagyv. minden kedden déli	12 —
Csak P.-Ladányig vegyes vonat	este 7 10
Szatmár—M.-Sziget felé	d. u. 3 56
Szatmár—M.-Sziget felé	este 7 58
Szatmár—M.-Sziget felé	éjjel 2 56
Szatmár—M.-Sziget felé (gyorsv.)	d. u. 12 17
Szatmár—M.-Sziget felé (gyorsv.)	este 6 46
Csak Szatmárig	reg. 5 22
Miskolcz—Kassa felé	reg. 8 22
Miskolcz—Kassa felé	este 6 58
Szerencs—S.-A.-Ujhely—Kassa felé	d. u. 4 01
"	m. áll. v.-tól reg. 5 28
"	vásártérről reg. 5 51
H.-Böszörmény—	m. áll. v.-tól d. u. 4 06
B.-Sz.-Mihály felé	vásártérről d. u. 4 15
"	m. áll. v.-tól d. e. 11 20
"	vásártérről d. e. 11 29
Füzes-Abony felé m. á. v.-tól	reg. 4 42
Füzes-Abony felé vásártérről	reg. 5 —
Ohat-Kócs—Polgár felé m. á. v.-tól	d. u. 4 16
Ohat-Kócs—Polgár felé vásártérről	d. u. 4 27
Derecske—Nagy-Léta felé	reg. 8 35
Derecske—Nagy-Léta felé	d. u. 4 21

Budapestre érkezik:

A reggel 9 ó. 01 p.-kor induló gy.-v.	d. u. 1 50
A déli 12 ó. 36 p.-kor induló sz.-v.	este 8 10
Az este 10 ó. 27 p.-kor induló sz.-v.	reg. 5 45
A d. u. 4 ó. 16 p.-kor induló gy.-v.	este 9 40

Budapestről—Debreczenbe indul:

A d. e. 11 ó. 44 p.-kor érkező gy.-v.	reg. 6 50
A d. u. 3 ó. 36 p.-kor érkező sz.-v.	reg. 9 15
Az este 6 ó. 50 p.-kor érkező gy.-v.	d. u. 1 55
Az éjjel 2 ó. 40 p.-kor érkező sz.-v.	este 7 05
Az éjjel 2 ó. 40 p.-kor érkező sz.-v.	(P.-Ladányig gy.-v. átszállással). este 9 15

Debreczenbe érkezik:

Budapest felől gy.-v.	d. e. 11 44
Budapest—Nagyvárad felől	d. u. 3 36
Budapest—Nagyvárad felől gy.-v.	este 6 26
Budapest—Nagyvárad felől	éjjel 2 33
Budapest felől	reg. 7 40
Kolozsvár—Nagyvárad felől	reg. 5 14
M.-Sziget—Szatmár felől	reg. 7 51
"	d. u. 12 16
"	gy.-v. d. u. 3 55
M.-Sziget—Szatmár felől	este 10 12
Csak Szatmárról	este 6 45
" (gyorsv.)	este 8 46
Kassa—Miskolcz felől	reg. 8 07
Kassa—S.-A.-Ujhely—Szerencs felől déli	12 07
Kassa—Miskolcz felől	este 7 53
"	vásártérre reg. 8 09
"	máv.-hoz reg. 8 07
B.-Sz.-Mihály—	vásártérre este 6 52
H.-Böszörm. felől	máv.-hoz este 6 41
"	vásártérre d. u. 3 22
"	máv.-hoz d. u. 3 30
F.-Abony felől vartérre	d. u. 5 27
" m. á. v.-hoz	d. u. 5 36
Ohat-Kócs—Polgár felől vásártérre	reg. 7 50
" máv.-hoz	reg. 8 —
Derecske—Nagy-Léta felől	reg. 7 18
"	d. u. 3 13

feljebb! — 14 méter — póstabér és vámentesen. Minták kiválasztásra, nemkülönbön fekete, fehér és szines Henneberg-selyem blousok és ruhákra alkalmas, 45 krtól 14 frt 65 krig méterenkint.

Csak akkor valódi, ha közvetlen tőlem rendelik.

HENNEBERG G., SELYEMVÁROS, ZÜRICHEN.

Cs. és kir. udvari szállító.

Foulard-selyem-ruha

8 frt 40 krtól

Nyílt-tér.

"MARGIT"
GYÓGYFORRÁS

Margitforrás-telep (Bereg-megye.)

A budapesti m. kir. egyetem vegyelemzése szerint ke és szabad szénsavat, ellenben sok szénsavas nariumot és lithiumot tartalmaz. Ezen tulajdonságai azok, melyek a hasonló összetételű vizek fölé emelik. Kitűnő hatású a légutak s tüdőhurutos állapotainál, különösen szívós váladék esetén; tüdővészeseknél, ha vérzésre való hajlandóság van is jelen, a "Margit viz" megbecsülhetetlen szolgálatot tesz kevés szabad szénsavával fogva. Kiváló hatást látni tőle a gyomor és belek hurutos állapotainál, főleg azon esetekben, hol a főlős mennyiségben képződött sav oka a rossz emésztésnek.

A húgysavas sók lerakódását akadályozván, becses szolgálatot tesz továbbá a hólyag hurutos bántalmainál, a kő- és homokképződés eseteiben, miert is a budapesti és bécsi egyetem orvostanárjai, mint az orvosvilág egyéb előkelőségei a legszívesebben használják, előnyt adnak a "Margit"-forrásoknak a hozzá hasonló összetételű gyógyvizek fölött.

MINT IVÓVIZ
kiváló óvszernek bizonyult járványos betegségek idején, főleg typhus ellen

Mint borviz általános kedveltségnek örvend.

Főraktár: **ÉDESKUTY L.**

aszánviznagykereskedés

es. és kir. udvari szállító BUDAPESTEN.

Kapható minden gyógyszerárban, fűszerkereskedésben és vendéglőben.

Tavaszi és nyári idény
1900.

Valódi brünni szövetek

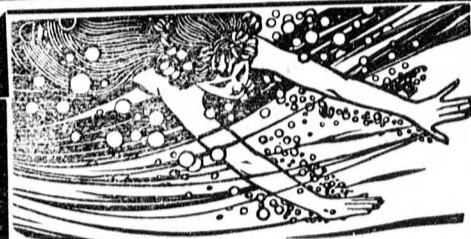
Egy szelvény 3.10 mtr. hosszú, teljes uri öltönyt (kabát, nadrág, mellény) ad, ára csak

frt 2.75, 3.70, 4.80 jó	valódi gyapjú szövetből.
6.— és 8.90 jobb	
7.75 finom	
8.65 finomabb	
10.— legfinomabb	

Egy szelvény fekete szalon öltönyhöz 10 frt. valamint felöltő, szöveteket, turista-lódeneket, legfinomabb kangsarnokat stb. stb. küld gyári áron a valódiságáról és szolidaságáról jól ismert postógyári raktár

Siegel-Imhof Brünnben.

Minták ingyen és bérmentve. — Minták szállításért jótállás. A magánfelek előnytelmesek: szöveteket közvetlenül felelőszőlő a gyárhelyiségből rendelni.

Herczeg Metternich-féle

***** KÖNIGSWARTI

RICHARD-FORRÁS

A világ legkitűnőbb asztali vize.

* * Természetes szénsavdús tartalmánál fogva különösen alkalmas borral, gyümölcs-zörppel vagy likőrrel való keverésre. Feltűnő gyógyhatású emésztési zavaroknál, ugyancsak a lég-só és húgyhólyag hurutos bántalmainál.

* * Járványos betegségek ellen biztos óvszernek bizonyult. * *

Kapható helyben Geréby Fülöp utódai

uraknál mint főraktárosoknál

és minden jobb vendéglőben.

Országos főraktár és iroda:

Budapest VIII. József-körút 9.

APRÓ HIRDETÉSEK

10 szóig 40 fillér. azontul minden szó 2 fillér. A legkisebb hirdetés 40 fillér. Vastag betűkből szedett minden szó 4 fillér.

Beszédfigyafatókosak

(dadogó, hebegő) tanítását elvállalja az arra képe-itett Teleki utcz i fitanító Ókrös I-tvan.

Irodai munkákra ajánlkozik egy négy gimnaziumot és szaktanfolyamot vezetett jó írásu fiatal ember. 301. Czím a kiadóhivatalban

Nyomdai munkákra felvétetik egy 15—16 éves leány Hoffmann és Kronovitz könyvnyomdájában, Piacz-utca 49.

Butorozott szoba a főpiacson, — szépen berendezve kiadó. Czím a kiadóhivatalban.

265
1900

Pályázati hirdetmény.

Debreczen szabad kir. város f. évi Julius havi közgyűlésén egy *polgári biztosi állás* fog választás útján betölteni, a mely állás évi 1400 korona fizetés és 200 korona lakbérből álló javadalommal van egybekötve.

Felhivatnak a pályázni kívánók, hogy kellően felszerelt pályázati kérvényeiket hozzám, mint a kijelölő bizottság elnökéhez f. évi július hó 20-ik napjának délutáni 5 órájáig annyival inkább benyújtsák, mert a későbbben érkező pályázati kérvények tekintetbe vétetni nem fognak.

Debreczen 1900. június hó 21.

Gróf Dégenfeld József
főispán.

Lüster köpeny
6 frt.

Ing blous
1 frt.

Őszi kabát, selyem
béléssel 5 frt.

Feltétlenül a legelőnyösebben vásárolunk

szolid és izlőses

női felöltőket és

 diszitett női kalapokat

RÓZSA LAJOS

női divat termében

Debreczen, Kistemplom-bazár.

Divatosan diszitett
női kalap 3 frt.

Búr kalap
2 frt.

Selyem ernyő
2 frt.